

Skøn er 14 Mill. Kr. der ud over den mindste Kassebeholdning, vi kunne have til Imødegaaelse af de ekstraordinære Krav, der falde paa Kassebeholdningen, og det kunne vi endda kun nøjes med, hvis man samtidig følger den Vej, jeg har angivet i den anden Anmærkning, og forøger Reservefonden ikke ubetydeligt. Det skal jeg senere komme til. Men forudsat, at Reservefonden efterhaanden forøges, antager jeg, at en samlet Kassebeholdning paa omtrent 30 Mill. Kr. vil kunne være tilstrækkelig til at imødegaa de naturlige Krav, der kunne stilles til Kassebeholdningen — naturligvis bestandig under Forudsætning af, at Statshusholdningen i det hele anlægges paa Balance. Thi hvis den anlægges paa det modsatte, hvis den gaar med permanent Underskud fra Aar til Aar, er der selvfølgelig ingen Kassebeholdning, der kan holde.

Til de almindelige Krav, der kunne stilles til en Kassebeholdning, vilde imidlertid 30 Mill. Kr. være tilstrækkeligt, vel at mærke, naar denne Beholdning er likvid. Men det er det, den aldeles ikke er. Vår nuværende Kassebeholdning kan se ganske anselig ud paa Papiret, men i Realiteten har den i de senere Aar ved forskellige Lejligheder vist sig aldeles ikke at være tjenlig til sit Formaal, og dette vil ogsaa kunne befyrgtes, naar normale Forhold komme, idet der altid paa Grund af særlige Forhold kan indtræde et midlertidigt Deficit, som man i Kassebeholdningen bør have Midler til at dække, indtil der skaffes Udveje til at dække det paa mere regulær Vis, ved Skabelse af nye Indtægter og paa anden Maade, for at man ikke ad Aare, naar vi ere komne ind i normale Tilstande, bestandig skal have et Laan udenfor sin Dør.

Som Eksempel paa, i hvor høj Grad vor Kassebeholdnings Midler ere bundne, skal jeg benytte den Kassebeholdning, jeg overtog, da jeg den 5. Juli 1910 tiltraadte Finansministeriet. Denne Kassebeholdning var, foruden de 7—8 Millioner, der vare bundne i de administrative Kasser, jeg har nævnt, paa Papiret 14 Millioner Netto, hvilket maa siges at være et ganske anseligt Beløb. Men ikke des mindre var Forholdet dette, at alt, hvad der kunde røres af denne Kassebeholdning, var i Virkeligheden optaget, og der var kun et Minus, der kunde

disponeres over, Midler, som stod paa Indlaan og Kontokurant samt i Finanshovedkassen udgjorde 3,700,000 Kr., men andre Kontokuranter, navnlig paa Nationalbanken, vare overtrukne saa meget, at der fremkom et Minusbeløb paa 5,730,000 Kr., saa at der kun var til Disposition, om man kan bruge det Udtryk, et Minus paa omtrent 2 Mill. Kr. Det skal nu ikke være nogen Anklage mod min Forgænger, thi Sandheden byder at tilstaa, at jeg overlod ham Kassebeholdningen i ikke synderlig mere bugnende Forfatning. Det har været noget, der har ligget i Udviklingens Natur, at man i disse Aar Gang paa Gang har rørt Bunden og Gang paa Gang har maattet gribe til ekstraordinære Foranstaltninger for at komme igennem. Det er det, vi maa bort fra, og det maa ske ved, at vi skabe en likvid Kassebeholdning af den Størrelse, jeg har foreslaaet. Sigtende hertil er den Anmærkning, jeg har foreslaaet til § 3, Renter af Kassebeholdningen.

Vi have nu anbragt en meget betydelig Del af Kassebeholdningen i Papirer og i Laan, som gøre den absolut ikke disponibel. Ved det Tidspunkt, jeg nævnedes før, den 5. Juli 1910, havde vi saaledes 5 Mill. Kr. anbragte paa et Laan i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som ere uopsigelige til 1914, og 9—10 Mill. Kr. vare anbragte i Kreditforeningspapirer og andre indenlandske Papirer, som ogsaa vare ret urørlige. Disse Anbringelser ere skete til forskellige Tider af meget rosværdige Hensyn af forskellige Finansministre, snart for at støtte Kursen paa vore danske Kreditforeningsobligationer, snart for at støtte dette eller hint andet, som kunde fortjene Støtte, og det er altid sket fuldstændig aabent, uden at Rigsdagen har protesteret. Men det vilde ikke desto mindre være rigtigt at undgaa det i Fremtiden. Derfor foreslaar jeg følgende Anmærkning indsat under § 3: „Kassebeholdningen kan, for saa vidt den ikke maa være kontant til Stede, efter Finansministerens nærmere Bestemmelse anbringes i amortisable danske Statsobligationer, sikre udenlandske Statsobligationer eller Statsveksler samt i Kontokurant med eller som Indlaan hos sikre danske og fremmede Pengeinstitutter. Midler, som ere anbragte paa anden Maade, overføres, saafremt Bortsalg af de paagældende Effekter